

ABSALOM

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Hebreeuwse naam: '(Mijn) vader is vrede'.

In de middeleeuwen leidde dit in Noord-Europa tot de variant Axel.

*

Persoon uit het Oude Testament. Hij was in de plaats Hebron in het land Israël geboren als derde zoon van koning David en prinses Maäka uit Gesur, dat in het Overjordaanse Aram lag.

[2 Samuël 3,3]

Toen zijn oudere broer Kileab gestorven was, steeg hij een plaatsje in de rangorde van troonopvolging. Hij kreeg ruzie met zijn oudste broer Amnon, een halfbroer, omdat deze zijn zuster Tamar onteerd had. Absalom nam wraak en liet zijn broer ombrengen. Daarmee was hij tegelijkertijd de eerste troonpretendent geworden. Vanwege zijn wandaad nam hij de vlucht en zocht een goed heenkomen bij zijn grootvader van moeders zijde Talmai te Gesur. Bij hem bleef hij drie jaar. Het was Davids vertrouwensman Joab, die het Absalom mogelijk maakte aan het hof terug te keren. Die bracht de koning onder het oog, dat Absalom niet zomaar een moord had gepleegd. Hij was integendeel opgekomen voor de eer van zijn zus. Dat was in het oosten van die dagen een broederplicht. Zo kon het gebeuren, dat koning David hem uiteindelijk totale vergiffenis schonk. Het was misschien ter herinnering aan deze gebeurtenissen, dat Absalom later zijn enige dochter Tamar noemde.

Absalom staat te boek als een mooie man, een bijzonder knappe verschijning met koninklijke uitstraling. Zijn optreden was altijd zelfverzekerd; zelfbewust ging hij op zijn doel af. Toch is het niet duidelijk waarom hij nog tijdens het leven van zijn vader David het koningschap aan zich probeerde te trekken. Hij pleegde een staatsgreep, waardoor David genoodzaakt was te vluchten. Wellicht was hij erachter gekomen, dat David aan Batseba beloofd had zijn oudere zoons, onder wie Absalom, te passeren en haar zoon Salomo het koningschap te verlenen. Hoe dan ook, door deze manoeuvre verloor Absalom de steun van Joab, die er destijds voor had gezorgd dat hij naar het ouderlijk paleis terug kon keren. Toen David zijn troepen uitzond om Absalom te bestrijden, sprak hij: "Zorg dat de jongen, mijn Absalom, gespaard blijft."

Heel het leger hoorde wat de koning zijn bevelhebbers over Absalom zei. Zij wonnen de slag. Op zijn vlucht liep het muilnier waarop Absalom reed, onder een grote eik door. Absaloms hoofd raakte tussen de takken beklemd, en hij kwam tussen hemel en aarde te hangen. Een soldaat zag dat en meldde het aan Joab: "Ik heb Absalom gevonden. Hij hangt in een eik."

Joab zei tot de man, die hem dit kwam melden: "Als je dat gezien hebt, waarom heb je hem dan niet meteen neergeslagen? Ik had je tien zilverstukken en een gordel gegeven."

Maar de man antwoordde Joab: "Al voelde ik het gewicht van duizend zilverstukken in mijn handen, aan de zoon van de koning zou ik me niet vergrijpen. Wij hebben zelf gehoord, dat de koning u en Abisai en Ittai opdracht gaf, Absalom, zijn jongen, te ontzien. Had ik hem tegen het bevel in vermoord, dan was alles de koning bekend geworden en dan had u er zich buiten gehouden."

Maar Joab ze: "Welnee, ik ga je zelfs vóór!"

Hij nam drie pieken en stootte daarmee Absalom, die nog levend midden in de eik hing, in het hart.'

Dat was dus dezelfde Joab, die er enkele jaren eerder voor had gezorgd, dat zijn vader zich met zijn zoon Absalom had verzoend.

[2 Samuël 18,2-18]

'Toen David de afloop van de strijd hoorde, was hij tot verbijstering van zijn mannen in het geheel niet blij. Diep geschokt trok hij zich terug in de bovenkamer van het poortgebouw. Wenend liep hij op en naar, terwijl hij bleef roepen: "Mijn zoon Absalom! Mijn zoon Absalom! Ach was ik maar in jouw plaats gestorven. Absalom, mijn zoon, mijn zoon." Joab trad bij de koning binnen en zei: "U valt vandaag uw dienaren wel af! U had blijkbaar liever gehad, dat uw mannen gesneuveld waren en die zoon van u was blijven leven! Maar ik zweer u bij de Heer: Als u niet naar buiten komt, blijft er vannacht niet één man bij u. En dat zou een groter onheil voor u zijn dan al het onheil dat u ooit heeft getroffen, van uw jonge jaren af tot vandaag toe.'

Daarop nam de koning plaats in de poort. En toen het leger hoorde, dat de koning in de poort zat, kwamen alle soldaten voor hem staan.'

[2 Samuël 18,19-19,9]

*

Absalon (ook Axel) van Lund, Sorö, Denemarken; bisschop; † 1201; feest 21 maart.

Hij werd in 1128 in de Deense plaats Fjenneslev geboren. Later werd hij bisschop van de Deense stad Roskilde en vervolgens aartsbisschop van de Zweedse plaats Lund. Hij staat te boek als een van de markantste persoonlijkheden uit de Deense geschiedenis. Hij stichtte een aantal kloosters, waaronder dat van Havn, waaruit later Kopenhagen zou groeien.